

Møteinnkalling

Møtedato: 13.04.2021 kl. 19:00

Møtested: Teams

Arkivsak: 19/00764

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

Møteinnkalling

Bekkefarene menighetsråd

Møtedato: 13.04.2021 kl. 19:00

Møtested: Teams

Arkivsak: 19/00764

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf +47 51905962 eller e-post sl974@kirken.no. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed fra møtesekretær, Geir John Johnsen bes om å møte fast.

SAKSLISTE

Godkjenning av innkalling og saksliste

21/21	19/01082-28	Godkjenning av innkalling og saksliste
-------	-------------	--

Godkjenning av protokoll

22/21	19/01081-26	Godkjenning av protokoll fra møtet 9. mars.
-------	-------------	---

Saker til behandling

23/21	17/00728-6	Ukirke, fra prosjekt til permanent ordning.
-------	------------	---

24/21	21/00802-1	Høring: Handlingsplan frivillig sektor
-------	------------	--

Orienteringssaker

25/21	20/00337-10	Orientering om smittevern og utsatt menighetsmøte
-------	-------------	---

26/21	20/00794-15	Høring om liturgier for tredagershøytiden – skjærtorsdag, langfredag og påskenatt
-------	-------------	---

27/21	20/00794-16	Nasjonal høring om kirkelig organisert ventes med høringstid 1. juni - 1. oktober.
-------	-------------	--

Eventuelt

STAVANGER, 08.04.2021

Trond Egil Toft
Leder

Sigurd Olav Lende
møtesekretær

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	411	19/01082-28	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	21/21	13.04.2021

Godkjenning av innkalling og saksliste**Saksframlegg**

Saker til eventuelt meldes i begynnelsen av møtet.

Forslag til vedtak

Innkalling og saksliste godkjennes.

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	411	19/01081-26	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	22/21	13.04.2021

Godkjenning av protokoll fra møtet 9. mars.

Saksframlegg

Skriv inn teksten her.

Forslag til vedtak

Protokoll er sendt ut, ingen merknader registret, protokollen er godkjent.

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	500	17/00728-6	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	23/21	13.04.2021

Ukirke, fra prosjekt til permanent ordning.

Vedlegg:

Ukirke fra prosjekt til permanent ordning. Sak til menighetsrådene
Prosjektrapport Ukirke Stavanger 2018-2021

Saksframlegg

I samsvar med tidligere innspill fra vår menighet ser vi på denne fellessatsingen som strategisk viktig og tilrår at den nå går over i permanent ordning. Vi har også bidratt betydelig inn mot Ukirke gjennom vår menighetspedagogs engasjement. Utover konfirmantarbeidet og speiderarbeidet er Ukirke det viktigste tilbudet vi har til ungdom.

Videreføring av Ukirke til permanent ordning betyr at menigheten binder seg videre økonomisk til å ta sin del av ansvaret. For 2020 utgjorde dette kr. 12 500. Dersom våre innsparingsforslag etter budsjettkuttene i FR får gjennomslag, må vi være forberedt på at dette beløpet kan dobles og mer til. Det synes likevel som noe som er verd innsatsen og kan kanskje også brukes som utfordring når vi arbeider med å skaffe flere faste givere.

Forslag til vedtak

Bekkefarene MR går inn for at Ukirke fortsetter som permanent ordning og er klar over egne økonomiske forpliktelser for at så skal skje.

Fra: Rune Skagestad
Sendt: onsdag 17. mars 2021 13:55
Til: Berit Håland Sørлие; Solveig Bryngelsson; Else Rasmussen; Jørn Eric Gabrielsen; Kari Arnøy; Torill Rosland; Håvard Vetrhus; Kamilla Eikeland Bergstrøm; Signe Wolden; Torbjørn Opsahl; Kari Motland; Turid Helgeland; Heidi Bø Sangedal; Magnar Helgeland; Sigurd Olav Lende; Lill Inger Furfjord; Cathrine Pedersen Vidnes; Torill Rosland; Solveig Myklatun; Eli Thorset Våge
Kopi: Anne Margrethe Ree Sunde; Tor Magne Nesvik; Arne Sigurd Mossige
Emne: Ukirke, fra prosjekt til permanent ordning. Sak til menighetsrådene
Vedlegg: Prosjektrapport Ukirke Stavanger 2018-2021.pdf

Menighetsrådene i Den norske kirke i Stavanger kommune
v/Daglig ledere

Hei,
Kirkevergen ber på vegne av Stavanger kirkelige fellesråd dere daglig ledere legge frem en sak til menighetsrådet om bidrag fra menighetene til Ukirke.

Anmodning:

Fellesrådet utfordrer alle menighetsrådene til fortsatt satsning på Ukirke for ungdom og unge voksne mellom 16 og 30 år.

Fellesrådet ber menighetsrådene å fatte vedtak om årlig støtte til Ukirke med kr 2.000, 10.000, 12.500 eller 15.000.

Bakgrunn:

Ukirke ble etablert i 2017 som et 3-årig prosjekt. Prosjektleder og ukirke-prest Anne Margrethe Ree Sunde startet august 2018 og prosjektet varer derfor formelt frem til sommer 2021. Prosjektet vokste frem i rammen av «Kirken i Stavanger mot 2020». Det har vært et samarbeidsprosjekt mellom NMS/NMSU, bispedømmet, menighetene i Stavanger og fellesrådet. Prosjektet har en egen styringsgruppe. Styringsgruppa har utarbeidet rapport som ligger vedlagt. Det også er lagd en ny film om Ukirke. Den ligger på <https://youtu.be/zJfLf9lGXQ>

Konklusjon:

I valget mellom å avvikle Ukirke eller å lage et permanent arbeid, er vi overbevist om at Ukirke er en arbeidsform og et konsept som bør vedvare permanent. Både målgruppen (16-30), tematikken (fellesskap, diakoni og gudstjenesteliknende arbeid), beliggenheten (sentrum – aller helst Nygaten forsamlingshus), samarbeidet (FR-menighetene-Studentprest-NMSU-NMS-Hald-bispedømmet-VID-andre kristne organisasjoner-kommune og andre sentrums-/ungdomsinstanser) og ansattressursene (ukirkeprest, ukirkediakon, studentprest, Dom-Petri-diakon, Hald-ettåringer, NMSU-ansatte og Dnk/menighetsansatte) og metodikk («relasjoner og fellesskap» framfor «strikt program») har fungert på en slik måte at alt taler for å videreføre arbeidet.

Økonomi:

Ukirke har vært et spleiselag mellom de ulike eierne av prosjektet. Stavanger bispedømmet har sagt de fra 1.1.2022 vil gå inn å dekke 50% av lønnskostnadene til ukirkeprest. De vil også overta arbeidsgiveransvaret for ukirkeprest.

Bispedømmet dekker også 50% av lønnskostnadene til til ungdomsdiakon.

Kirkevergen ser for seg at både menighetene og NMS/NMSU fortsetter med sine bidra til å dekning av kostnadene.

Menighetene i tidligere Stavanger kommune har til nå hatt et årlig bidratt med kr 10 000, 12 500 eller 15 000 (avhengig av størrelse på menigheten). Kirkevergen håper og regner med at menighetene kan videreføre støtten på samme nivå som tidligere.

Kirkevergen åpner opp for et nytt lavere beløp for de nye og mye mindre menighetene beliggende i tidligere Rennesøy og Finnøy. Dette er satt til 2000 kr pr år.

NMSU har til nå dekket 50% av lønnsutgiftene til ukirkeprest.

Fellesrådet vil fortsatt dekke kostnadene til kontor/kontorfasiliteter og ser i tillegg for seg å dekke mellom kr. 200.000 og kr. 400 000 over sitt driftsbudsjettet.

Vedtak (FR-sak 7/21. behandlet 24.02.21)

1. Stavanger kirkelige fellesråd takker for alt det flotte som har skjedd så langt i Ukirke og vi gleder oss til alt som ligger foran. Fellesrådet ønsker at Ukirke går over til å bli et permanent arbeid.
2. Stavanger kirkelige fellesråd utfordrer alle menighetsrådene i Stavanger til en permanent felles satsning på Ukirke for ungdom og unge voksne mellom 16 og 30.
3. Stavanger kirkelige fellesråd ber de andre partene i samarbeidet (bispedømmet, NMS og NMSU) også være med videre.
4. Stavanger kirkelige fellesråd er åpen for å overføre arbeidsgiverforholdet for prest i Ukirke til Stavanger bispedømme om den ansatte og bispedømmet ønsker dette.
5. Stavanger kirkelige fellesråd vedtar at Ukirke blir en permanent ordning så frem NMS/NMSU og bispedømmet og de fleste menighetsråd også vil være med videre.

Mvh

Rune Skagestad
Kirkeverge

Stavanger kirkelige fellesråd
Klubbgata 1, 3. etg.
Postboks 201 , 4001 Stavanger

Telefon: 51 84 04 02
Mobil: [4650 4477](tel:46504477)

rs467@kirken.no
www.kirken.stavanger.no

Prosjektrapport for Ukirke Stavanger 2018-2021

1. Innledning
2. Ukirke Stavanger – byens «varmestue» for unge
3. Ressurser i prosjektfasen
4. Mål og strategi i prosjektfasen
5. Hva har vi lært? Verdier vi vil bygge arbeidet på
6. Misjonale folkekirke blant unge slik de er
7. Avslutning
8. Vedlegg

1. Innledning

«Kirken for unge i Stavanger 16-30» nærmer seg slutten på den treårige prosjektfasen, og styringsgruppa vil med denne rapporten anbefale kontinuerlig drift. Vi har vasket ned et gammelt forsamlingshus, åpnet dørene på vidt gap og testet ut hvordan en ungdomskirke kan lukte både «festival og sakral». Det har blitt delt ut vafler over en lav sko, og ryktene går på byen om kirka som serverer gratis mat og kakao. Huset har på det verste vært kaldt og tomt og fylt av bedehusskrot som både luktet og smakte gammelt. Huset har på det beste vært fylt av studenter samlet til Thanksgivingfest, der den åpne mikrofonen førte oss ganske nær en vitnekveld der unge forteller at i Ukirke kan de være seg selv og slappe av, møte venner og Gud. Lyden av latter, knirk fra trebordene eller risting av Fatboyer er blitt dagligdagse lyder for oss. Dette er vi svært takknemlige for!

«Ukirke er mitt andre hjem», uttalte en av studentene til avisen Dagen (2020). Vi vet at ungdomsarbeid er utfordrende å få til, også for kirkene i Stavanger. Det er mange motkrefter som tar vekk både troen og motet på å samle unge mennesker i en «jeg ser an om jeg kommer»-generasjon. Undersøkelser viser at mange unge mennesker ikke opplever kirken som relevant. Men den livsnære og hormonelle ungdomsepoken der livets store spørsmål er i lufta er en viktig epoke kirken trenger å være i dyp kontakt med. Vi tror at kirken kan være en trofast støtte i en aldersfase der samfunn og vennskap kan oppleves troløse. Vi vet at erfaringer av ensomhet kan gi unge mennesker krevende utfordringer, og at deltakelse i relasjonelle fellesskap kan veie opp disse erfaringene.

Ukirke har kommet i kontakt med ungdom som menighetene ikke møter i trosopplæringen. Vi tror våre erfaringer kan gi ny kunnskap om hvordan vi møter unge i og utenfor kirkerommene. Vår konklusjon er at kirken kan forme relasjonelle ungdomsarbeid og hvilesteder der unge voksne kan bygge fellesskap. Vi kan tilby rasteplasser der kirkens substans og trosinnhold kan gis videre, diskuteres og utfordres. Dette skjer ikke av seg selv, og kirken må ville legge til rette for slikt arbeid. Vi har stor tro på at kirkene sammen kan fortsette å møte unge mennesker i Stavanger, og erfare nye former for frivillig arbeid. Satsningen på trosopplæring må fortsette også i ungdomsårene, men gjennom andre arbeidsformer etter konfirmasjonsalder. Ukirke har vist at det er mulig.

Tilbud vi har startet og som vi vil fortsette med:

- Tirsdagsåpent (åpent for å gjøre lekser, slappe av, spille spill og samtaler 15-20 år)
- Mat&prat (middag og sosial kveld for studenter og unge voksne 18-30 år)
- DIY (do it yourself – kreativ gruppe)
- Spill&chill (kort- og brettspillgruppe)
- Gudstjeneste
- Påfyll (samtale/undervisningskveld)
- Kirkekakao (trosopplæringstiltak 1. og 2 vgs. tilknyttet gudstjeneste)

Vi vil i denne rapporten vise til hvordan vi har gått frem, hva vi har lært og utfordringer vi møter.

2. Ukirke Stavanger – byens «varmestue» for unge

Vi vil i dette kapittelet vise hovedmomenter i prosjektets grunnlag og måloppnåelse.

Prosjektet «Kirken mot 2020» brakte frem en felles forståelse i byens 17 menigheter om behovet for en større satsning på kirkelig ungdomsarbeid. Erfaringen var at det var vanskelig å samle ungdom etter konfirmasjonsalder. Få menigheter gjennomførte de planlagte trosopplæringstiltakene for 16-18 år, og svært få i 20-årene var aktive i menighetene. Det ble påpekt at ungdoms livssituasjoner har endret seg, blant annet økt stress og press tilknyttet skole og fritid. Kirken anses som irrelevant for mange unge mennesker og tilbudet markedsføres ikke godt nok. Hvilken rolle kan kirken spille for unge mennesker etter konfirmasjonsalder? «Kirken i Stavanger 16-30 år» ble vedtatt som et felles satsningsområde.

Samtidig mottok NMS i 2017 Nygatens forsamlingshus i sentrum som en gave. Dette dannet grunnlag for et samarbeid mellom NMS, NMSU, SKF og de 17 menighetene. Landets eldste bedehus gav kirken tilgang til shoppinggatene og økte potensialet for å skape en kontaktflate til ungdom og unge voksne. Prosjektet fikk navnet «Ukirke Stavanger», der U står for ungdom og unge voksne.

Unge opplever ikke kirken som relevant

Statistikk og forskning på ungdommers valg av fritidsaktiviteter etter konfirmasjonsalder tydeliggjør at kirkelig arbeid anses som lite relevant eller tilgjengelig (se vedlegg: Ungdata, KIFO, Norfakta).

Gjennom tilbudet som er vokst frem i Ukirke siden august 2018 har vi fått bekreftet det bildet statistikken og forskningen viser. Ensomheten er stor, stress og press fra skolearbeid oppleves overveldende, digital tidsbruk tar mye oppmerksomhet og det fysiske rommet for avslapning og hvile er fraværende for mange. De som bor hjemme i trygge omgivelser har en særstilling fremfor de som bor på hybel eller har utfordrende familierelasjoner. Å bli kjent og utvikle trygge vennskap skjer på nye måter i dag – og de gode nyhetene er at kirken kan legge til rette for fellesskap! Vi tror kirken kan være en venn, både fysisk og digitalt! Med et slikt utgangspunkt kan kirken være relevant og lettere å nærme seg.

Diakonalt og relasjonelt ungdomsarbeid i sentrum

Hvorfor skal arbeidet Ukirke Stavanger bli et permanent tilbud? Vi mener å ha truffet en nerve. Ukirke Stavanger tilbyr et relasjonsbasert kirkelig nærvær og har et diakonalt fokus. Det skaper trygghet og tilhørighet. Byggets beliggenhet gir oss en plattform som er godt egnet for å møte folkekirkens unge medlemmer. I Nygata tilbyr vi gratis vafler og kakao. Selv om ungdom ikke aktivt oppsøker kirken på egen hånd, kommer de innom fordi kirken er åpen og tilstede i byen. Vi tror at mange unge trenger denne type kirkelig nærvær for senere i livet kunne nærme seg lokalkirken.

Utviklingsarbeid med relasjoner som base

Vi har hatt besøk av opptil 300 unike ungdommer og unge voksne i løpet av prosjektfasens første to år. Av disse har 42 tegnet medlemskap i NMSU, mens en gruppe på ca 100 har vært fast innom over ett eller flere semestre. Prosjektets siste år har vært preget av koronapandemien og vi har i mindre grad nådd ut til en bredde. Men nettopp i denne tiden der ensomheten har økt og relasjonelt arbeid ikke har kunnet vokse seg større, har vi sett hvor viktig den relasjonelle tryggheten og tidsbruken i prosjektets startfase har vært for å møtes både digitalt og fysisk under pandemiens begrensinger.

På bakgrunn av relasjonsfokuset kunne vi etablere seks sosiale kohorter som kunne møtes også under de strengeste restriksjonene og på nye måter ivareta et viktig sosialt og åndelig fellesskap.

3. Ressurser i prosjektfasen

Vi vil nedenfor gå gjennom ressurser som har vært nødvendige for prosjektets oppstart, og skissere hva vi tror vil være nødvendig for å drive et bærekraftig kirkelig ungdomsarbeid videre.

Inntekter og utgifter

I prosjektfasen har vi mottatt økonomisk støtte fra menigheter, legat, frifondsmidler, fellesrådet og bispedømmerrådet. Midlene har gått til fornyelse av interiør samt sosiale aktiviteter, og gitt oss mulighet til å tilby gratis mat eller svært billig middag. NMS som huseier tilrettela for bedre strømforsyning, oppvarming og wifi i startfasen, og vurderer en større renovasjon av bygningsmassen for å tilrettelegge forsamlingshuset til vårt arbeid, bla. oppgradering av kjøkken/kafé-område. Formelt er det NMSU som leier lokalene av NMS Eiendom, og Ukirke får benytte lokalene gratis. Det er noe fremleie til andre menigheter og organisasjoner, der Pionerkirken er største leietaker. For mer informasjon om drift og regnskap, se vedlegg.

Styringsgruppe og ansatte

Ukirke har vært ledet av en styringsgruppe med representanter fra NMSU, fra NMS sin menighetsutviklingsavdeling, studentpresten, en studentrepresentant, sokneprest og diakon fra Stavangers to prostier (Ytre Stavanger og Domprostiet), og med utviklingsleder/prost som styringsgruppeleder og nærmeste overordnede for prosjektleder. Ansettelse av prosjektleder Anne Margrethe Ree Sunde fant sted våren 2018, og prosjektet startet opp formelt 1. august samme år. Høsten 2020 tiltrådte også diakonimedarbeider Amund Nyhammer Hosøy. Begge har 100 % stillinger og er ansatt i fellesrådet, men i et spleiselag av NMS, NMSU og fellesrådet.

NMS sine voluntører i Ukirke

I hovedsak er det prosjektleder og diakonimedarbeider som står for hovedarbeidet i Ukirke. NMS har bidratt med svært viktige ressurser gjennom å tilby voluntører og ettåringer fra Hald internasjonale senter og Ucrew. Hald-studentene har hatt praksisperiode i 7 måneder i vinterhalvåret, mens Ucrew har tilbrakt 10 måneder. De har bodd i 2. etasje i forsamlingshuset og vært lett tilgjengelig for både ansatte og unge. De har bidratt med praktisk arbeid, tatt ansvar for sosiale tiltak og bidratt som ledere med fokus på disippelskap og ledertrening. De har også undervist og delt sin kunnskap fra Sør.

Studentprest og ansatte i lokalkirkene

I tillegg har det vært essensielt å samarbeide med studentpresten ved Universitetet og diakon i Domkirken/St. Petri. De har brukt av sin arbeidstid i Ukirke. Ungdomsarbeidere i lokalmenigheten har også vært involvert ved å ta med noen av sine ungdommer for et første møte med Ukirke, og enkelte av disse har brukt ekstra arbeidstid i Ukirke. Vi har sett at ungdom fra lokalmenighetene finner seg til rette i sentrum, og det kan være strategisk at lokalt ansatte er tilgjengelig også i Ukirke. Ukirkes

ansatte har også bidratt med ledertrening og konfirmantundervisning i lokalkirkene og deltatt på arrangementer for ungdom – og på mange av byens formiddagstreff for eldre.

Frivillighetskultur og samarbeid med lokalkirken og organisasjoner

Vi avslutter altså prosjektfasen med å ha etablert en struktur der vi har to fulltidsansatte og to faste voluntører store deler av skole- og studieåret. Vi har etablert en frivilligkultur blant unge selv. Det er samtidig ønskelig å fortsatt dra veksel på erfaringer hos ansatte og frivillige i lokalmenighetene.

Ansatte i Ukirke ønsker fortsatt å bidra inn i lokalkirkens ungdomsarbeid.

Vi har også samarbeid med organisasjoner som Ynglingen og Laget, i tillegg til NMSU. Det skal blant annet etableres en mentorgruppe med Laget og ledertreningskurs med NMSU når pandemien er over. Prosjektet viser styrken av å jobbe tverrfaglig og teambasert på tvers av menighets- og prostigrenser, men også hvordan kirke og frivillige organisasjoner kan få til et godt samvirke.

4. Mål og strategi i prosjektfasen

Vi vil nå gå gjennom hvilke mål og strategier vi har jobbet frem. Vi vil også definere hva vi mener med relasjonelt ungdomsarbeid og gi en kort beskrivelse av målgruppetenkningen vi har.

Prosjektets hovedmål

Prosjektets to bærebjelker har vært **diakoni**, forstått som at kirken forebygger ensomhet og psykisk uhelse gjennom sitt tilbud og omsorgsarbeid, og stimulering av et **gudstjenestelignende fellesskap** der kirken er opptatt av å gi unge substans i en relasjonell kontekst.

Strategien styringsgruppa valgte var å fokusere på relasjoner framfor aktiviteter. Vi ønsket å gå rolig frem, lytte oss inn på respons og medvirkning fra de unge. Hva er det de er opptatt av? Hva er behovet deres? Hva ønsker de av kirkelig nærvær? Hvilke deler av året er de mer tilgjengelig for invitasjoner fra kirken?

Denne tilnærmingen har gjort at vi har vært forsiktige med å sette i gang mange aktiviteter. Vi har hatt fokus på tiltak som har relasjoner i fokus. Vil vi nå utdype hva vi har lært av å velge denne strategien.

Relasjonelt ungdomsarbeid

Vi har erfart at hovedstrategien om relasjonelt fokus har lyktes. Vår definisjon på relasjonelt ungdomsarbeid er at relasjonene til og mellom ungdommene bør være i fokus når vi utvikler, driver og evaluerer et ungdomsarbeid. Det krever at man gir tid og prioritet til å være i kontakt med individuelle personer, som så knytter relasjonelle bånd til den ansatte/frivillige og andre ungdommer. Et relasjonelt ungdomsarbeid kan derfor kreve en slags omsorgspyramide for å vokse, da man ikke klarer å bygge like sterke relasjoner til alle.

Vår erfaring er at utvikling av vennskap mellom ungdommene selv også er et mål for oss, og vi gleder oss når vi hører at ungdom finner sammen på fritiden utenfor kirken. Vi ser også at noen trenger kirken som møteplass for at vennskapene skal praktiseres. Derfor har vi stilt oss spørsmålet: kan kirken være en venn? Vi har en lang tradisjon for å tenke på kirken som en familie. I ungdomstiden er vennskap for mange enda viktigere. Om kvalitetene i vennskap overføres til måter å være kirke på, kan det være en vei inn til en tryggere tro.

Teamet med prosjektleder, diakonimedarbeider og frivilligarbeidere fra NMS har stått for hovedarbeidet med å bygge omsorgspyramiden. Ved en fortsettelse blir et viktig mål å involvere enda flere voksne ungdomsledere.

Åpenhet for mange målgrupper

I prosjektfasen har vi stilt oss åpne for hvem som skal være målgruppen i arbeidet vårt, både i alderssegment og trosmessig tilknytning. Det er naturlig å ta utgangspunkt i unge som er medlemmer i kirken og har interesse for kristen tro. På grunn av vår beliggenhet i sentrum har vi ønsket å imøtekomme alle unge som er interessert i fellesskap i Nygatens forsamlingshus.

I samtaler med kommunen, uteseksjonen, Sølvberget, handelsstanden, politi, natteravner og vektertjenesten har vi sondert terrenget i sentrumsmiljøet for hva kirken kan gjøre og hvem kirken kan åpne opp for. Hva gir legitimitet og hva kan være vår oppgave ut ifra andres ståsted og erfaring?

Et tydelig signal fra kommunen er å skape fellesskap som er åpent og omsorgsfullt, som ivaretar unge som strever med å selv få venner eller engasjere seg i organisert fritidstilbud. Samtidig er det delte meninger på hvorvidt det skal stimuleres til et «hengemiljø» for ungdom i sentrum. Kommunen selv tilbyr møteplasser på Sølvberget og Metropolis for ungdom i sentrum, og deres strategi er å øke bruken av fritidsklubber i bydelene. Vi har dessuten ikke ønsket å tiltrekke oss et rusmiljø, men heller ønsket et samarbeid med Kirkens Bymisjon og andre aktører omkring denne målgruppen.

Vi tror at et åpent bedehus i sentrumsgatene har stort potensiale og at kirken kan tilby et supplement til kommunens møteplasser. Ukirke kan gi ungdommer og studenter en trygg og åpen møteplass, uavhengig av deres kirkemedlemskap.

Omsorgsfulle, men usynlige

Med støtte fra Kirkerådets trosopplæringsmidler gjennomførte vi i 2018 undersøkelsen «16-18 år: Når kommer de?» Vi engasjerte Norfakta som gjennomførte en markedsføringsundersøkelse der målet var å finne ut hva som utløser potensialet for at unge benytter seg av kirkens tilbud. Et av de mest positive tilbakemeldingene var at respondentene har gode erfaringer fra konfirmasjonstiden, og erfarer kirken som omsorgsfull. Et av de negative funnene var at unge ikke kjenner til kirkens tilbud. Vi har i etterkant av undersøkelsen laget en tiltaksplan for markedsføring og jobbet med dette både før og under pandemien. Hovedkonklusjonen etter undersøkelsen er:

Å være mer synlige på digitale plattformer er nødvendig for å gjøre seg kjent, selv om det er vennerelasjonen som oftest avgjør om en ungdom velger å benytte seg av tilbudet eller ei.

5. Hva har vi lært? Verdier vi vil bygge arbeidet på

Vi vil nå gi en beskrivelse av hva vi har lært gjennom møtepunkter og samtaler med unge mennesker vi har vært i kontakt med, og hvilke verdier som kommer til syne og som danner grunnlag for vår videre satsning.

Ukentlige erfaringer av å snakke med nye unge

Ved å holde oss utendørs i Nygata og være tilstede på åpne arrangementer ved Universitetet har vi mange ukentlige erfaringer med å snakke med nye ungdommer og unge voksne. Det er unikt for å være et kirkelig arbeid for unge, og helt i tråd med folkekirkens tenkning. Vi møter all slags ungdom i byen, og vi har i hovedsak bare fått positiv respons på å være kirke ute i bygatene. Vi har derfor ikke snevret inn noen bestemte målgrupper, men vil fortsette å skreddersy tilbud til de unge vi blir kjent med og bygge fellesskap som er åpne, inkluderende og omsorgsfulle.

Et viktig tiltak for å synliggjøre oss selv har vært å stå utenfor i Nygata. Bruk av «lykkehjul» som snurres der hver ungdom får et spørsmål å besvare har vært en hyggelig samtalestarter. Lykkehjulet har hatt en blanding av konkrete og eksistensielle spørsmål og har brakt oss i kontakt med mange ulike ungdommer. Denne metoden ser vi at flere lokalkirker også har tatt i bruk.

Matlaging skaper en arena for bordfellesskap og vennskap

Vi vet at ensomhet er en stor utfordring for mange unge i Stavanger. Flere av de som besøker Ukirke bor alene på hybel eller i kollektiv. Å kunne lage mat og spise med andre er ikke en selvfølge for alle, men dette har mange fått mulighet til i Ukirke. Ved å forberede måltidet sammen og gjøre alt fra å skrelle poteter og kutte eplebiter til å ønske andre velkommen i døra, utvikles vennskap. I tillegg er det å smake spennende retter fra hverandres hjemsted med å knytte relasjoner. Det har vokst frem et fellesskap som går i tråd med kirkens lange tradisjon om å invitere til måltid. Å spise sammen er blitt en del av vår identitet, og det er blitt en kreativ sone i vårt arbeid. Det er en stor utfordring og mestringsopplevelse for studenter å lage mat til 30 personer, og for mange studenter er det å lage en rett fra sitt hjemland eller sin by noe som skaper stolthet og relasjoner. Torsdagens «Mat&prat» har i prosjektfasen vært Ukirkes hovedarrangement som har samlet flest unge mennesker.

Flere av arrangementene vi tilbyr i Ukirke viser seg å være aktuelle for en bredde av unge med svært ulik motivasjon for å komme. Vi har nå fått god erfaring med å samle unge voksne uavhengig deres trosbakgrunn og livssyn, nasjonalitet og økonomiske bakgrunn – særlig knyttet til måltidsfellesskap og sosial avslapning.

Avslapning er også en aktivitet

Den tydeligste responsen og gjenkjennelsen fra statistikkene om press og ensomhet i «generasjon prestasjon» er det store behovet for hvile. Derfor definerer vi at avslapning er en viktig aktivitet i Ukirke. Vi har gjentatte ganger forsøkt å bygge frem en interesse for annet engasjement som f. eks undervisning, bibelgrupper og foredrag om tema. Det har gitt både gode og mindre treffende

resultater. Tilbakemeldingene fra flere er at de helst ønsker å slappe av etter måltid. De foretrekker brettspill og quiz fremfor foredrag. Andre unge voksne besøker Ukirke nettopp fordi det lanseres et tema om menneskehandel eller prestasjonspress. Da blir spørsmålet hvem vi skal ha mest fokus på og hva vi skal løfte frem av innhold i et diakonalt ungdomsarbeid. Vi har best erfaring med å initiere enkle sosiale leker som skjer der og da og ikke innebærer for mye øving og forberedelser.

Vafler og WIFI

Gratis vafler og kakao faller i god smak hos mange ungdommer. Å ha god gulvplass, myke og mobile møbler og trepanel på veggene gir en hyttelignende stemning og skaper en hjemme-atmosfære. En av studentene tok med seg skoskje fordi det var så upraktisk at vi ikke hadde tenkt på hvor vanskelig det kunne være å ta på seg skoene igjen! Å ta av seg skoene blir et symbol på hjemme-følelsen da nordmenn i liten grad tar av seg sko på offentlige steder.

Selv om målgruppen vår er en generasjon med mye digitalt liv, der relasjoner dannes like ofte virtuelt som fysisk, ser vi at mobilene ikke er så hyppig i bruk som vi kunne tro. Den er så klart fremme, fordi den brukes aktivt til å finne informasjon som trengs i samtaler, eller den brukes i spill. Men vi erfarer ikke at mobilen i stor grad trekker vekk fokuset fra fellesskapet, selv om noen i ny og ne trenger et avbrekk fra det sosiale fellesskapet.

Samtaler og oppvaskteologi

Nærværet over tid bygger tillit over tid. Denne relasjonelle tilliten er vi avhengig av for å kunne yte sjelesorg og støttende samtaler for de som har behov. Vi ser tydelig at den personlige relasjonen til ansatte/frivillige er avgjørende for om unge kommer, og om de åpner opp for personlige samtaler. Mange av relasjonene har vokst frem over lang tid, det gjelder både relasjoner mellom ung/voksen, men også mellom unge seg imellom. Tilliten for betroelser kan komme etter timevis med strikking, brettspill eller matlaging og oppvask. Kjøkkenet er et yndet sted for mange viktige samtaler, og det er trygghetsskapende å gjøre noe sammen mens man prater.

Vi har i prosjektfasen jobbet med å etablere et samtaletilbud i Ukirke, men har ikke realisert dette ennå. Studentpresten har også arrangert retreatdag på Utstein pilegrimsgard i samarbeid med Ukirke. Vi vet at behovet for samtaler og sjelesorg er stort, men vi har en utfordring i å finne en passende struktur da vi også her ser at den relasjonelle tilknytningen er viktig for mange.

Kirken kan være en venn

Vi vet at fellesskap og vennskap forebygger ensomhet. Vi ser at mange kommer enkeltvis til Ukirke, og mange tar ikke med seg venner, selv om undersøkelser viser at vennerelasjonen er viktig for oppmøte. Vi tror derfor at vi har klart å skape et sted der også de som er sosialt ensomme våger å komme, selv om de kommer alene. Det kan se ut til at de har funnet et tilholdssted og eierskap til miljøet i Ukirke. Her får de mulighet til å utvikle gryende vennskap. Det er likevel ikke alltid slik at disse vennskapene fungerer utenfor Ukirke. Det kan endre seg over tid. Vi tror Ukirke har en struktur og lavterskel, som gjør dette mulig. Derfor spør vi oss om kirken kan være en venn, og om vi som jobber med ungdomsarbeid i mindre grad må anses som aktivitetsledere og mer som vennsbyggers.

Forpliktelse og frivillighetsarbeid

Tradisjonelt sett har kristent ungdomsarbeid gitt grunnlag for ledertrening og frivillighetsarbeid som den etablerte voksenkirken har rekruttert sine medarbeidere fra. Men hvordan vil dette se ut fremover, når vi vet at forpliktelsen og trofastheten i mindre grad loves bort i forkant av et arrangement, og behovet for avslapning er større enn behov for å yte frivillig?

Vi har ingen påmelding, men avlyser heller ingenting. Enhver som kommer innom Ukirke er viktig for oss, og det er verdt å ha åpent bedehus for alle som ønsker å komme innom. Vi vet aldri hva som kan vokse ut fra et møtepunkt, og vi verdsetter alle møtepunkt vi har med unge. Uten disse mister vi kunnskap og forståelse for unges livssituasjon. Brettspill skaper en viktig arena for å utvikle vennskap. Vi forsøker å legge til rette for at man kan gjøre noe sammen som ikke forplikter mer enn runden med spillet.

Vi forsøker å vise trofasthet gjennom å forplikte oss (ansatte/frivillige) til å alltid holde åpent når vi har annonsert det, selv om vi ikke blir lovet noe deltakelse i retur. I et teologisk lys gjenspeiler vi Guds trofasthet gjennom å ha åpen kirke på faste tidspunkter hver uke gjennom hele skoleåret. Vi erfarer at det kontinuerlige nærværet kirken har gjennom Ukirke Stavanger bygger tillit over tid. Vi erfarer at unge mennesker forplikter seg fra uke til uke, og etter hvert fra semester til semester så lenge det er uttalt at man kan melde seg av et styreverv på kort varsel. Når vi ser tilbake i prosjektfasen er det mange av de som ikke ønsket å forplikte seg som likevel har kommet på jevn basis. Vi ser også mange som kommer innom «hvis de har tid» - at lysten ofte er større enn prioriteringen. Dette bekrefter funnene vi ser i nasjonale ungdomsundersøkelser (Ungdata, KIFO, Norfakta).

Kort vei fra idé til handling

Selv om vi har laget en fast ukeplan for å skape forutsigbarhet for ansatte og unge når det gjelder planlegging, så planlegger vi også med åpen kalender og med små marginer. Det er ønskelig at det er kort vei fra idé til handling, og at lokalet ikke leies ut for mye for lang tid i forkant. Jo yngre de er, jo kortere tid ser vi at deres planlegging foregår. En filmkveld, klesbyttedag eller plakat-lagingsmøte kan bookes få dager og timer i forveien. Der vi voksne kan drive langtidsplanlegging og oppnå få påmeldinger, kan ungdom selv invitere sitt nettverk på kort varsel og få høy oppslutning. Igjen en bekreftelse av hvor viktig vennerelasjonene er for at ungdom skal møte opp på fritidsaktiviteter.

Eierskap og dugnad blant unge

Eierskapet til Ukirkes arbeid ser vi bygges gjennom medvirkning. Vi ønsker at forsamlingshuset skal være tilgjengelig også utenom åpningstiden, og har satt opp en nøkkelboks utenfor der alle som tar på seg et stort eller lite ansvar kan få koden og låse seg inn. Vi har invitert til dugnad der opptil 20 unge har hjulpet til med å vaske og fikse innvendig og utvendig. Det skaper et dugnadsfelleskap som vi kjenner fra tradisjonelt frivillig arbeid. Det viktigste for oss er at unge selv får eierskap og et ansvar for selve lokalet og stuen de bruker. At de får tillit til å bruke sin kunnskap og prøve seg frem. Da må vi tåle at ting knuses, at noen smurte bordet med feil olje eller har andre forslag til matretter enn vi tenkte ut selv.

Bo hjemme-leir er overkommelig

Vi gjorde et forsøk på å arrangere Snøweekend, der flere ungdommer var aktivt med i å planlegge og skape leiren. Men da leiren nærmet seg var det få som meldte seg på, også fra komiteen. Noen av tilbakemeldingene vi fikk var at det føltes langt å reise langt bort, og at de var så slitne når fredagen kom. Det å reise på tradisjonelle leirer oppleves altså uaktuelt for mange. Vi har mot slutten av prosjektet gjort bedre erfaring med å invitere til bo hjemme-leir eller overnatting i Ukirke, da det er trygt og nært til hjemmet. Vi har også lagt til rette for filmkvelder i Ukirke og Netflix-party digitalt.

Ukirkes internasjonale tøtsj

Gjennom et godt samarbeid med studentpresten og engasjementet av Hald-studenter og Ucrew, har Ukirke fått en internasjonal puls. Volontørenes kulturbakgrunn har gitt Ukirke god drahjelp i å komme i kontakt med unge studenter, både norske og internasjonale. De har en avvæpnende rolle ved at de snakker engelsk, noe mange unge nordmenn ser ut til å trives med. De har også en

tiltrekningskraft ved å være kristne fra en annen kultur, og deres kulturbakgrunn bygger også en bro til internasjonale studenter med annen trosbakgrunn enn den kristne.

Ensomhet kan ramme alle, og for mange internasjonale studenter er Ukirke et første møte med etniske nordmenn som er interessert i å bli kjent. Vi ser det har vokst fram et miljø med integreringsarbeid og fellesskapsarbeid, både for internasjonale studenter og unge med flyktningbakgrunn. Et eksempel har vært ved feiring av Thanksgiving med over 50 studenter, der halvparten av deltakerne trolig definerer seg med annet livssyn enn det kristne. Vi skaper på denne måten arenaer for trossamtaler, dialog og religionsmangfold i landets eldste bedehus, omkranset av de gamle haugianerbildene. Unge i dialog (Kirkelig dialogsenter) kan være en god samarbeidspartner.

Substans og relasjon

Med substans mener vi at kirken gir et meningsfylt og relevant trosinnhold for ungdom og unge voksne, uti fra deres spørsmål, livstolkning og kunnskapsgrunnlag. I praksis betyr det at vi lytter mer til de unge i dannelsen av f. eks gudstjenestearbeidet, fremfor å sette i gang aktivitet basert på voksnes ønsker. Ved å forberede gudstjenesten med 12 frivillige to uker i forkant får vi relevante innspill på tekst, musikk og åndelige praksiser. Ved å definere at gudstjenesten starter med kveldsmat og avsluttes når kirkekakaoen er drikket opp, får vi en firetimers gudstjeneste der den relasjonelle tidsbruken innlemmes på en annen måte enn vi tradisjonelt er vant til. Det sosiale fellesskapet er ikke et tillegg, men selve pulsen for gudstjenesten. Det åndelige og sosiale fellesskapet blir på denne måten en integrert helhet.

Gudstjenesten i Ukirke består av disse leddene:

- Forberedelser
- Kveldsmat
- Praktiske forberedelser til gudstjenestefeiring
- Informasjon
- Nådehilsen og inngangssord
- Samlingsbønn
- Musikk og lovsang
- Tekstlesing, gjerne med film og bilder
- Preken
- Musikk og lovsang
- Forbønn og takkoffer
- Nattverd
- Musikk og lovsang
- Velsignelsen
- Kirkekakao
- Samtaletilbud
- Rydding og oppvask

En viktig læring i gudstjenestearbeidet har vært å forstå og forholde seg til en forbrukerrettet generasjon som er opplært til å komme med kritikk, men ikke nødvendigvis er villige til å bidra i dugnaden vi trenger for å skape tilbudet de ønsker. Å forstå hvilke behov og spørsmål unge har krever også mye tidsbruk fra ansatte. Å lage en gudstjeneste sammen tar 8-10 timer totalt, i tillegg til arbeidet presten gjør på egen hånd og gjennomføring av den.

Monolog vs dialog

Vår erfaring er at meningsytring er viktig og kanskje et stort behov for mange unge. Det å legge til rette for trygge samtaler og meningsbrytning krever tilstedeværelse av modne ledere, men også en viss relasjonell trygghet blant de unge selv. Vi har gjort flere forsøk på å bringe frem flere slike fellesskap, men erfarer at de beste samtalene oppstår mer spontant. Det har vært liten interesse for å forplikte seg til bibelgrupper f.eks.

Vi har imidlertid god erfaring med oppstarten av arrangementet Påfyll, som tar for seg et eksistensielt spørsmål, åpner for spørsmål og samtale rundt bordene, samt en innledning fra en prest. Vi forsøker i økende grad å tilrettelegge for samtaler, enten via Påfyll eller spørsmålskort. Gruppesamtaler stimulerer til refleksjoner og dialoger rundt tema det er ellers vanskelig å ta opp, men det krever sosialt mot å ta opp eller si hva man mener.

Digitalisering av Ukirkes arbeid

Kompetanse til å arbeide digitalt har blitt synliggjort gjennom pandemien, og vi har mottatt midler til økt digitalisering av Ukirke. Vi planlegger å starte opp en podcast og å streame gudstjenestene våre.

En erfaring vi imidlertid gjør oss i koronatiden er at det er lav etterspørsel etter digitale gudstjenester, og styret bak Påfyll ønsker f. eks ikke å gjøre en digital versjon av dette

arrangementet. Det begrunnes i digital trøtthet. En digital gudstjeneste er i liten grad interaktiv, men som oftest et opptak eller en streamet hendelse. Det kan være at denne formen ikke ivaretar det store behovet for deltakelse og interaksjon som unge i dag har.

Oppsummering

Vi har ovenfor skissert hvordan vi har jobbet strategisk og målrettet i prosjektfasen, og vi har vist hvordan vi har latt nye erfaringer og innspill underveis forme tilbudet og arrangementene i Ukirke. Den gjennomgående erfaringen er at det relasjonelle fokuset i stor grad blir bærende for at vi har kunne skape de møteplassene og arrangementene vi gjør. Å skape den relasjonelle plattformen tar tid, og krever tålmodighet og fleksibilitet fra kirkens side. Ut ifra egen læring og samtaler med ungdomsansatte i andre storbyer og lokalt i menighetene har vi funnet en fasit:

Ungdomsarbeidere i 2021 oppmuntres til å være fleksible, lyttende og tilgjengelige mer enn å være aktivitetsledere som er opptatt av langtidsplanlegging.

6. Misjonal folkekirke blant unge slik de er

Vi har på bakgrunn av beskrivelsene så langt i rapporten gjort oss noen teologiske refleksjoner på utfordringer vi erfarer og som vi ser ligger foran oss, både i menighetsliv og organisasjonsliv.

Missio Dei – Guds sendelse

La oss starte med starten: sendelsen. I misjonsvitenskapen og i Den norske kirkes SMM-arbeid har man jobbet med å snu misjonsfokuset fra et «kom»-fokus til et «gå»-fokus, der man fokuserer på å at kirken sendes ut lokalt fremfor å samle alle i lokalet. I Ukirke har vi utfordret oss selv til å gå ut på gata ukentlig for å komme i kontakt med unge. Og her har vi fått god hjelp fra NMS sine voluntører og ettåringer som har hatt praksis i Ukirke.

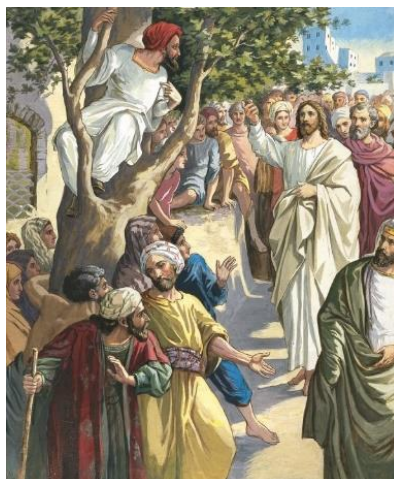
I et misjonalt perspektiv kan vi si at Ukirke har en pre-evangeliserende rolle blant unge. Ved å skape en trygg relasjonell arena i bedehuset får kirken muligheter til å formidle evangeliet. Strategien er diakonalt preget, og forkynnelsen skjer i relasjoner og mer individuelt enn i grupper. Vi er opptatt av å få tak i de spørsmålene som kommer underveis og som de unge vi møter bærer med seg. Vi håper å ha vist i denne rapporten at vi stadig spør oss spørsmålet: hvem sendes vi til?

Bibelfortellinger som bærer

Gjennom arbeidet har vi brukt flere bibelfortellinger som en plattform for det diakonale fokuset eller verdisettet vi former arbeidet ut fra. Blant annet har fortellingen om det store gjestebudet fått spille seg ut. Når vi inviterer byens unge – hvem kommer til bords? Hvem har det travelt og er fullbooket fra før, og hvem er tilgjengelige. Hvem er det vi som ansatte ser for oss skal komme, og hva skaper det i oss av skuffelser eller forhåpninger? Hvem er det Jesus sender til oss, når vi inviterer?

Vi kjenner også igjen fortellingen om Sakkeus. Det er ikke alltid mangler på rikdom, ressurser eller kontakt med sosiale miljøer, men det er kanskje mangel på nære vennskap eller tillit til andre mennesker. Fortellingen om Sakkeus er også en fortelling om ensomhet. Man kan leve midt i byen og delta i sosiale folkemengder, men likevel kjenne seg svært alene og forlatt. Da er det å inviteres til Jesu bord en glede eller trøst i hverdagen. En prest eller diakon kan ikke erstatte en bestevenn. Men kan kirken også være en venn, et trygt tilholdssted for samtale og støtte?

Fører strategien vår frem til ledertrening eller kun avslapning?

I kirken er vi vant til et tydelig fokus på evangelisering og opplæring til kirkelig tjeneste. Ved å målrette arbeidet slik vi gjør i Ukirke kan det spørres om det er for mye «kom og få», og et fokus på avslapning fremfor kall til tjeneste. En viktig problemstilling er hvorvidt Ukirke skal anses som en arena for de som skal bære kirken de neste 50 år, eller om man skal utvikle enda flere typer ungdoms- og unge voksne arbeid som imøtekommer unges ønsker om undervisning, ledertrening og disippelgjøring. Vårt svar her vil være at kirken uansett må tilby en arena som Ukirke for å bygge relasjoner og ta imot unge slik de er. I Stavanger har det vært lav etterspørsel på ledertreningskurs som MILK, LIV og lignende. Men vi trenger flere tilbud og flere mulige veier å gå i kirkelig fellesskap.

Relasjonsarbeid og avslapning er ikke en motsetning til ivrig tjeneste, samtidig som mange unge trolig vil søke andre kristne miljøer som fokuserer mer på ledertrening og aktiviteter dersom vi bare tilbyr avslapning og brettspill.

Vi tror Ukirke kan være et samlende sted og et springbrett til å informere om alle tilbud i Stavangerkirken, men vi møter også en ungdomskultur der det tar lenger tid å få frem engasjement. Vi har en frivillighet i Ukirke, men det tar tid å forme den og det er som tydelig nevnt i denne rapporten mange krefter som motarbeider den tradisjonelle forståelsen av forpliktelse og tjeneste.

Vi vil avslutningsvis peke på muligheter vi har ved å samarbeide enda tettere på tvers av menighets- prosti- og organisasjonsgrenser.

- Tenketank og samarbeid med lokalkirkene og frivillige organisasjoner

Vi har gjennom prosjektfasen invitert ungdomsansatte i menighetene og samarbeidsorganisasjonene til jevnlig samlinger, der målet har vært å dele erfaringer, oppmuntringer og bønnefellesskap. Vi har et mål om å utvikle Ukirke til et kompetansesenter for ungdomsarbeid. Kirkevergen har spandert lunsj og drikke, og det har vært en plattform som særlig flere ungdomsarbeidere har uttrykt takknemlighet for, da det ikke er et felles møtepunkt for de som ikke er utdannet diakon, kateket eller prest.

Vi har også tatt initiativ til å skape et større samarbeid med andre kristne menigheter og organisasjoner som jobber for samme målgruppe. I hovedsak møtes ungdomsledere og studentledere til møter der de individuelle relasjonelle møtene er hovedformålet. For

studentarbeidet er det et økumenisk og praktisk samarbeid om fadderuka ved UiS, der studentpresten bygger bro mellom menighetene og campus.

Utover dette har vi lånt og leid ut lokalet vårt til ungdomsarbeid og unge voksenarbeid i regi av f. eks Laget, IMI-kirken og Changemaker. Det er et relevant spørsmål om det å skape brede by-arrangementer vil være et mål for Ukirke, eller om det å fokusere på relasjonelt arbeid gjør at vi skal nedprioritere større arrangementer som finner sted utenfor Ukirkes lokale. Uansett er det svært positivt å stå sammen med andre kristne ledere, lære av deres erfaringer og vite at det er mange positive krefter som jobber i samme retning.

Follow me, som er et selvstendig ungdomsledernetverk på Nord-Jæren, har også lagt sine undervisningssamlinger til Ukirke det siste året, for å skape tettere bånd og relasjon til Ukirke Stavanger. Det håper vi vil fortsette da det alltid er lærerikt å møtes på tvers av menigheter og prostigrener

- Trosopplæring på tvers i byen

Trosopplæringsreformen har gjort oss gode på å lage arrangementer som er pedagogiske og samlende. Ungdommer trenger også trosopplæring, men her ser vi at enkeltarrangementer ikke fenger, og kirken bør i større grad satse på fellesskapsarenaer også når det gjelder trosopplæringstiltak. Hvordan kan vi finne gode strukturer for dette? Vi har gjort klart et opplegg vi kaller «kirkekakao» i samarbeid med tre lokalmenigheter, men dette ble forhindret pga. pandemien. Vi tror vi er avhengige av å jobbe på tvers av menighetsgrensene her.

- Hvilke vennegrupper blant unge kan vi nå?

I videregående alder er det mange ungdommer som bytter vennemiljø etter hvilken skole de går på. Vi vet at ungdom søker sammen i grupper, men vi når i liten grad ut til større grupper. Kan vi skape nye arenaer å nå ut på til vennegrupper og ikke bare enkeltpersoner, går det an å kombinere dette? Hvilke kulturuttrykk og trender i ungdomskulturen kan kirken omfavne og benytte seg av, for å skape møteplasser? Hvilke andre organisasjoner og ungdomsmiljøer kan vi samarbeide med for å være kirke flere steder i byen? Kirkelig ansatte er også observatører for hva som skjer i bydelen og sognet, og har store muligheter for å samarbeide i et folkekirkeperspektiv.

- Lede ungdom til hverandre

Vi har erfart at trossamtaler for mange oppleves privat og tabu, og det krever tillit og relasjoner for å komme i gang. Dette bygges både lokalt, men også i samarbeid med hverandre. Personlig kjemi og relasjonell kompetanse kan variere, og vi kan i større grad sette ungdom og ledere i kontakt med hverandre også over menighetsgrensene. En ungdom kan ideelt sett finne seg til rette lokalt, men for de det ikke gjelder er det de ansattes ansvar å hjelpe disse til å finne et annet fellesskap. Da må vi som jobber i kirken kjenne hverandre og ønske hverandre vel i de ulike ungdomsmiljøene.

- Kompetanseoverføring fra NMS til unge er relevant

Lokalet vårt ligger strategisk plassert, midt i sentrum. Hva kan NMSU og NMS bidra med videre for å synliggjøre seg selv og sitt arbeid globalt? For unge mennesker er tema knyttet til klima, menneskerettigheter, likestilling og fattigdomsbekjempelse svært aktuelle, og her er det stort rom for at eierne kan bidra med å dele kunnskap og erfaring fra sitt globale misjons- og bistandsarbeid.

I tillegg kan en utvikling av bygningsmassen og fortsettelse av NMS Gjenbruk i samme bygg åpne opp for et enda mer aktuelt samlingssted for unge mennesker.

- *Rekruttering av nye medarbeidere til kirken*

Generasjonen som vokser opp nå er vant til samhandling og teamarbeid, og forventer dette i arbeidslivet. Dette kommer allerede til syne i stabsarbeid i menighetene, og med tanke på rekruttering av yngre arbeidstakere vil det å mestre teamarbeid og lagspill gi positive utfordringer og innblikk i den kirkelige arbeidskulturen. I Ukirke legges alt opp til at du får være en del av et større lag, og at sammen skaper vi et bedre tilbud.

- *Rekruttere flere voksenledere*

Lyttekompetansen hos kirkelig ansatte er stor allerede, og den vil trolig ikke bli mindre. Det kan gjøre vondt å ikke undervise eller snakke om alt man selv er engasjert i, men vi er nødt til å øve oss i å lytte til hvilke trosspørsmål unge selv har. Deres kunnskapsgrunnlag er annerledes enn vårt eget. Ansatte er også i stor grad relasjoner for ungdom, og av og til en erstatning for voksenpersoner. Det kan være tøft å ha en slik oppgave i kirken, fordi man kan oppleve det blir en ekstra belastning. Her er det viktig at både ansatte og arbeidsgiver har en felles forståelse av hva ungdomstilbudet skal være og hva som kreves. Kanskje mange svar kan løses av å involvere flere voksne ledere som har tid og lyst til å engasjere seg i unges livsverden.

7. Avslutning

Nå har målet med denne rapporten vært å tydeliggjøre hvorfor vi anbefaler at prosjektet Ukirke Stavanger forankres til et fast tilbud i Stavangerkirken. Potensialet er stort, både når det gjelder hva slags tilbud et åpent bedehus midt i sentrum kan være, men også for å i større grad å utnytte det gode samarbeidet med eierne av prosjektet.

Vi kan tilby en «varmestue» for ungdom, der de kan få billig mat og et trygt og åpent fellesskap. Ukirke Stavanger er et sted man kan møte og få nye venner. Ukirke Stavanger er et sted for åndelig fellesskap, men også et sted å føle seg hjemme uavhengig av livssyn og kirkemedlemskap.

Vi har i prosjektfasen utforsket hvordan vi kan etablere et relasjonelt arbeid for ungdom og unge voksne, og som vist ovenfor har vi funnet fram til arrangementsformer som kan virke attraktive på unge mennesker som er positive til kirkens tilbud.

I årene fremover ønsker vi å bygge ut det potensialet vi ser at vi har, og har veldig tro på at et kirkelig diakonalt nærvær vil gagne mange flere unge enn de som tradisjonelt er vokst opp i lokalmenighetene. Vi ser også for oss at samarbeidet med lokalmenighetene og kommunen blir enda tydeligere i både eierskapsforståelse og økonomisk forståelse. En satsning på Ukirke i Stavanger vil gi lokalmenighetene økt fokus og kompetanse på hvordan vi kan nå unge i sentrum og i lokalmenighetene. Dersom Ukirke blir et fremtidig kompetansesenter kan ansatte og frivillige søke støtte og få et læringsfellesskap som vi tror gir gode synergieffekter for kirkene i Stavanger.

Stavanger 05.02.2021

På vegne av styringsgruppen,

Anne Margrethe Sunde og Tor Magne Nesvik.

8. Vedlegg

- Ungdata-undersøkelsen 2019 https://www.ungdata.no/wp-content/uploads/reports/Rogaland_Stavanger_2019_Videregaende_Kommune.pdf
- Shot-undersøkelsen 2018 <https://www.studenthelse.no/>
- KIFO-rapporten «Exit eller transitt» 2020 <http://www.kifo.no/ny-kifo-rapport-etter-konfirmasjon-exit-eller-transitt/>
- Rapporter fra Ukirke København 2015 https://issuu.com/thomasungdomsprastpavesterbro/docs/ukirke_magasin_h_j_opl_sning_juni
- Ungdommens kirkemøte 2018 om substans og relasjon (side 20) <https://kirken.no/globalassets/kirken.no/om-kirken/slik-styres-kirken/ungdommens-kirkemote/2018/protokoll-fra-ukm-2018.pdf>
- Artikkel i Luthersk kirketidende (tidsskrift for teologi) 2019/18 (25.10.2019) <https://www.mf.no/lk/luthersk-kirketidende/kjope-enkeltnumre>
- Reportasje fra avisen DAGEN https://www.dagen.no/perspektiv/2020-02-23/Bedehuset-ble-gitt-som-gave-860916.html?fbclid=IwAR3PJqf1cR5jl_btYJgiSNOoySso_dTFDBM9C2nz1lzsFEQ0GmyiazZ6KSE
- Referater fra styringsgruppa er tilgjengelig er tilgjengelig ved forespørsel
- Årsrapporter til menigheter og fellesrådet er tilgjengelig ved forespørsel
- Årsrapporter for lokallagene er tilgjengelig ved forespørsel
- Årsrapporter fra trosopplæringsprosjektet «Når kommer de» (Kirkerådet) er tilgjengelig ved forespørsel.
- Rapporter til bispedømmerrådet (diakonimidler) og kirkerådet (Når kommer de?) ved forespørsel.

Foto: Madis Kask og Frida Riplied Moberg

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	600	21/00802-1	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	24/21	13.04.2021

Høring: Handlingsplan frivillig sektor

Vedlegg:

Høring handlingsplan frivillighet

Saksframlegg

I kraft av å være med i BUK styret (barne- og ungdomsorganisasjonenes kontaktutvalg, alle som får driftsstøtte til BU arbeid er automatisk med) har daglig leder tatt initiativ til en felles uttale fra menighetene til denne høringen. Dermed ble han også utfordret til å utforme denne på vegne av menighetene.

I tillegg til det som står i det vedlagte høringsforslaget tenkes det å skrive en kort innledning. «Høringssvar handlingsplan for frivillig sektor. Følgjande høringssvar har vore sendt ut til Den norske kyrkja sine kyrkjelydar i Stavanger for uttale. Sjølv om enkelte kyrkjelydar kan senda inn egne høringssvar i tillegg, står me samla bak dette og ber om at svaret vert vektlagt som eit samla svar frå kyrkjelydane i Stavanger.»

Forslag til vedtak

Bekkefarene MR stiller seg bak fremlagte forslag til høring fra Den norske kirkens menigheter i Stavanger.

Konkrete forslag til endring:

1. Ordbruk:

«Frivillighet» er ikkje eit godt nynorsk ord. Forslag til omskriving tittel:

- Stavanger kommune sin handlingsplan for stimulering av frivillige og tilrettelegging for frivillig arbeid.
- Handlingsplan frivillig arbeid for betre levekår.
- Handlingsplan frivillig sektor.

Elles tilrår me at ordet vert erstatta med frivillige, frivillige organisasjonar/aktørar eventuelt frivillig sektor eller frivillig arbeid alt etter samanheng.

A2: Forslag til ny formulering:

Gjennomgå og evaluere de ulike tilskotsordningar på systemnivå, med særleg vekt på å stimulere heilårs drift av medlemsbaserte organisasjonar.

A3: Forslag til ny formulering:

Gje rom for mangfaldet ved å la de ulike frivillige aktørane vise korleis deira mål og verdiar knyter seg til kommunen sine satsingsområde. Redusere talet på støtteordningar for å nå større strategiske mål.

E16: Forslag til ny formulering:

Sjå om det er mogleg å ha kommunedelskonferansar for å stimulera aktivitet og samarbeid i nærmiljøa.

E17: Forslag til ny formulering:

Bidra til å synleggjera kor viktig grøne strukturar i nærmiljø er (både som møteplass og frivilligheitsgenerator).

Kommentarar til dei ulike punkta, utdjuing og grunngjeving for endringsforslaga:

A2: Sett frå dei frivillige organisasjonane si side ser det ut som dei ulike støtteordningane ikkje er koordinerte. Me vert utfordra til å stelle i stand mest mogleg opne arrangement utan eigenbetaling. Samtidig er driftsstøtta knytt til medlemmar som har betalt medlemskontingent. Gratistilboda gjer det vanskelegare å rekruttere medlemmar, alle får jo det same anten dei er medlemmar eller ikkje. Det er i hovudsak medlemmane som er rekrutteringsbase for frivillige medarbeidarar, anten i seg sjølv, eller i kraft av engasjerte foreldre. Det er meir krevjande å få til når ein ikkje kan byggja på den forpliktinga eit medlemskap gjev.

Spennande gratis enkeltarrangement eller aktivitets bolkar i ferien er mindre forpliktande enn medlemskap. Ein må finna ein måte der dette ikkje vert to prinsipp som vert sette opp mot kvarandre. Kravet om gratis for alle, må ikkje få spela ei rolle som set den medlemsbaserte organiseringa til side. Det vil svekka det frivillige arbeidet og stimulera til entusiasme for å ta i mot utan forplikting til å yta. Medlemsbaserte organisasjonar byggjer på fellesskap og gjensidig forplikting til kvarandre.

Det synes derfor viktig at ein finn ordningar for dekking av medlemskontingent/deltakar avgift for dei som opplever det som eit hinder. Det synest ekstra viktig å skape forpliktande fellesskap

og deltaking særleg for dei som fell utanfor elles. Mange og omfattande gratis arrangement opne for alle, er med og undergrev opplæring i samfunnsengasjement og demokrati som er viktig rolle dei frivillige organisasjonane spelar. Kor er den demokratiske påverknaden deltakarane har for korleis desse store ikkje medlemsbaserte arrangementa skal sjå ut?

Ein måte det kunne vore gjort på er om organisasjonane sender ut krav om innbetaling av medlemskontingent med opplysning om at kommunen har støtteordningar for dei som syns kontingenten er krevjande økonomisk. Kvar organisasjon får høve til å søkje kommunen om inndekking av kontingent til alle aktive som ikkje har betalt kontingent, men som elles oppfyller stønadskravet om deltaking på 6 møter/samlingar i året. Det vil ivareta kommunen sitt engasjementkrav, og det vil gjera det umogleg for dei frivillige organisasjonane, på denne måten å kunstig auke medlemsmassen for å sikre seg stønad. Dei som er engasjerte og er med på lik linje som betalande medlemmar. Dei vert med andre ord automatisk medlem på kommunen si rekning så lenge aktivitetskravet er oppfylt. Det ville vara inkluderande i demokratisk samanheng også for dei som ikkje ser seg råd til å betale medlemskontingent.

A3 synest å vera meir på kommunen sine premisser enn dei frivillige aktørane sine. Kommunen må gjerne ha eigne satsingsområde og strategiske mål. Samtidig er det viktig at frivillig sektor vert sett fri til å ta vare på sin eigenart og sin eigen agenda. Færre og meir oversiktelege stønadsordningar kan være ein fordel, men det må gjerast på ein måte som tek vare på mangfaldet. Slik det er formulert no, kan det skape intrykk av at kommunen vil at aktørane må dele kommunen sine satsingsområde i stor grad, for å få rett til stønad. Det verkar einsrettande og bør ikkje vera mål for kommunen. Ny formulering går ikkje vekk frå det som synest å vera målet, færre ordningar og meir strategisk satsing, men dei frivillige aktørane som skal søkje på ordningane kan også nytte underordna og meir perifere verdier i eigen organisasjon som grunnlag for å søkje støtte.

A7: Må ein sjå i samanheng med C1 og C2. Det står Idrett som ansvarleg på A7. Skulekorpsa er i høgste grad også med på ordninga.

B1: Det er flott at det er sett på som ei kommunal oppgåve å halda greie på kva som finnes rundt i dei ulike bydelane.

B2/3: Dette bør koordinerast. Er det noko digital nasjonalplattform? Ingen av aktørane er tente med at det vert fleire plattformer å oppdatere og å orientere seg på. Det me treng er ein kanal til den informasjonen me er interesserte i. Det beste synes å vera ein digital plattform som automatisk oppdaterer seg frå den enkelte aktør sine eigne informasjonskanalar slik at ein slepp å oppdatere aktivitetsinformasjon meir enn ein stad.

B5: Informasjon og god kommunikasjon er alltid viktig og nyttig. Her er det viktig med definert målgruppe og avgrensa talet på informasjonskanalar. Ein kanal ekstra er ikkje utan vidare betre og lettare tilgang på informasjon. Alle må frivillige organisasjonar må vera med i tilskotsportalen. Der vert det regelmessig posta ulike ting som me i organisasjonane får melding om. Er det nok?

C (alle punkt): Betre utnytting av bygg, både private og kommunale er viktig for å gje rom for fleire aktivitetar. Det er også miljømessig gevinst ved at lokale vert betre utnytta.

D2: Utvikle kommunikasjonen mellom frivillig sektor og kommunen ved både politikarar og tilsette syns viktig.

D5/6: Dette synes å vera ein viktig arena for å skape felles visjonar og målsettingar som grunnlag for frivillige engasjement.

E2: Dette er ei svært viktig rolle. Det er eit problem at me kjenner for lite til kvarandre. I frivillig sektor også så treng me rutinar på å kartlegge kva som finnes før me startar noko nytt i same sjanger for same målgruppe.

E7/8: Dette synes svært viktig for å vise at kommunen ser dei ulike frivillige aktørane og tek dei på alvor. Det viser vilje til å nytte seg av dei tilboda som finnes.

E16/17: Dårleg språk.

Generelle kommentarar:

Frivillige ressursar har me berre så lenge desse vert forvalta slik dei frivillige sjølv vil. Det er tydinga av frivillige. Derfor er det viktig å lytte slik at ein veit kva som engasjerer. Sjølve naturen i frivillig arbeid går på at det er skapt entusiasme og engasjement for ei sak eller eit mål. Det er derfor leiing av frivillige handlar mykje meir om å skape entusiasme og engasjement for ei sak, og gjennom det samle dei ressursane som trengst, for å få ting gjennom, enn å fordele ressursar (les støtte/tilskot) ut til ting me vil ha gjort.

Det er derfor viktig at kommunen også kommuniserer med frivillig sektor på den måten. Kor vil me hen og kva vil me skape engasjement rundt eller for? Det er dei gode måla og dei gode sakene som skapar engasjement. Det er dei me må halda fram. Handlekraft i frivillig sektor viser ein når ein skaper visjonar og mål som folk samlar seg om og engasjerer seg for.

Noko av dette er nemnt i innleiinga, men me opplever at handlingsplanen kjem litt til kort når desse strategiane ikkje er tydeleg klarlagt som fundament og retning for kor me vil hen i dei store linjene. Dei ulike punkta i handlingsplanen er steg for å koma i ein retning, men ein misser litt det overordna målet for denne retninga av syne, dermed ser ein heller ikkje heilt om alle stega er beine vegen, eller om dei leiar i noko ulike retningar.

Me må ta imot den enkelte frivillige og dei ulike frivillige organisasjonane som dei er, med dei verdiane dei har og det dei står for. Alle frivillige organisasjonar vil ha eit verdigrunnlag og ei målsetting som enkelte vil oppleve som fjern og framand for sin eigen del. Me må alle finna oss i at våre verdier og målsettingar vert tekne opp til diskusjon. Både verdigrunnlag og verdier må me tore verta utfordra. Kommunen bør likevel vera tydeleg på sitt ansvar for å ta vare på retten til dette mangfaldet og at aktørar ikkje vert utsette for makt for å endra sine verdier og identitet. Einsretting ved å halda tilbake stønad til organisasjonar som står for noko anna enn kommunen, kommuniserer det motsette, gjer mangfaldet mindre og reduserer engasjementet. Klarer ein å skape ei oppleving av at me står saman for at folk skal få det betre, me står på for kvarandre og me saman får det til å skape eit betre samfunn, er det grunnlag for fornya engasjement og tillit til kvarandre sjølv om me er ulike og har ulike verdier.

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	411	20/00337-10	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	25/21	13.04.2021

Orientering om smittevern og utsatt menighetsmøte

Saksframlegg

Vi hadde planer om menighetsmøte 25. mars. Vi ble til og med ringt opp av kommunen fordi vi hadde meldt inn arrangementet og de ville si at vi ikke måtte gjennomføre det som planlagt. I starten av samtalen oppdaget den kommuneansatte at det alt var dagen etter arrangementet skulle vært gjennomført. De hadde ikke nådd over alle telefonene på tiden. Det ble uttrykt lettelse over at vi hadde avlyst arrangementet og forholdt oss til de nye reglene uten at de hadde ringt oss på forhånd. Det er et eksempel.

Utenom gudstjenestene er det særlig konfirmantarbeidet vi har strevd med å tilpasse. Vi tar inn egenbetaling fra konfirmantene og kjenner på en forpliktelse til å levere i samsvar med det som det er betalt for.

Vi legger ikke skjul på at alle omstillingene medfører betydelig slitasje og en opplevelse av at vi ikke får levert som vi skulle ønske. Det oppleves som en situasjon med mye både strev og tilkortkommenhet. Dette kommer i tillegg til at mye gjøres fra hjemme kontor. Selv om vi forsøker å møtes digitalt, får vi ikke gitt hverandre samme støtte og oppmuntring som vi gjør når vi får komme sammen og kjenne på gleden i arbeidsfellesskapet og muligheten til å dele mer på utfordringene.

Vi vet at slik er det for alle i denne tiden og orienter ikke menighetsrådet primært fordi vi venter MR skal kunne gjøre så mye med situasjonen, men først og fremst for å dele og bygge fellesskap rundt hvordan vi opplever denne situasjonen. Det er en oppmuntring å se de som følger oss på nettsendingene og kommer med oppmuntrende kommentar selv om vi slett ikke alltid får til sendingene i den kvalitet vi skulle ønske.

Forslag til vedtak

MR gir stab i samråd med leder, fullmakt til å bestemme tid for menighetsmøte som de finner best, enten som eget kveldsarrangement eller etter en gudstjeneste når vi kan samles fysisk igjen. Videre takker MR stab og frivillige som står på, endrer og tilpasser planer til de til enhver tid gjeldende smittevernregler. MR tar situasjonen til orientering.

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	000	20/00794-15	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	26/21	13.04.2021

Høring om liturgier for tredagershøytiden – skjærtorsdag, langfredag og påskenatt

Saksframlegg

Vi presenterte denne høringen i sist møte. Det er gjort noen forberedelser av saken, men staben trenger mer tid før vi er klar for å presentere det for MR. Smitteverntiltakene har gjort at vi ikke fikk prøvd noe av dette som planlagt i påsken. Vi vil blant annet gjerne sende innspill på at vi vil det skal være rom for meditatív gudstjeneste uten preken på langfredag. Vi vil forberede et høringsinnspill til møtet i mai.

Forslag til vedtak

Saken utsettes til møtet i mai.

DEN NORSKE KIRKE

Bekkefarene menighetsråd

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler	Klasse	Saksmappe	Gradering
Sigurd Olav Lende	000	20/00794-16	Ugradert

Råd/utvalg	Saksnummer	Møtedato
Bekkefarene menighetsråd	27/21	13.04.2021

Nasjonal høring om kirkelig organisert ventes med høringstid 1. juni - 1. oktober.

Saksframlegg

Det ble sendt ut invitasjon til å delta på nasjonalt webinar om ny kireordning i forbindelse med overrekking av utvalgsrapporten til kirkerådet. På den bakgrunn er det naturlig å informere om når det ventes at dette kommer på høring til menighetsrådet. Saken kan følges på <https://kirken.no/kirkeligorganisering>. Der kan en også se det som ble presentert.

Ifølge kirkerådsdirektøren ventes det at saken kommer på høring 1 juni – 1. oktober.

Forslag til vedtak

MR tar saken til orientering.